

2. K.
124
36

Hi
648

De Johanne Apostulo et Evangelista

Q. D. B. V.

QVAEDAM
DE

JOHANNES
BAPTISTA

MOMENTA
ACTV
QVODAM

ORATORIO-POETICO

IN

GYMNASIO MERSEBURGENSI

A O. R. MDCCXXVI. DIE XX. JUNII

HORA II. POMERIDIANA

PVBlice EXPENDENTVR,

AD QVOD

SVMOS DICTI ATHENÆI INSPECTORES,
PATRONOS ATQVE FAVTORES,

QVO DECEt,

CVLTV ET RITV

INVITAT

ERDMANN VHSE, RECTOR.

39.

Acro in Codice duo clarent IOHANNES, quorum alter BAPTISTA (vt à sacra fequentibus recepta adhibeam vocabula,) alter EVANGELISTA audit atque APOSTOLVS. Ad posteriorem quod attinet, contingere ei parentes Alphæus siue Zebedæus & Salome, fraterque Jacobus Major ætate ipsam antecedens & ab Herode occisus. Ex illustri nobilique familia natales ejus repetit *S. Hieronymus Epitaph. Marcell. p. 119. T. 1.* quod vero ad cymbam piscatori- am, in qua pater illum educaverat, minus quadrare videtur. Ad Apostolatam vocatus à ministerii quasi tonantis & fulminantis effectu, ipse cum fratre Ja- eobo vocati sunt *Boanerges*, quod tonitru notat filios: vnde etiam veteribus passim Iohannes *ἰσχυροφωνος* & *ἰσχυροφωνος* cluet. Antequam ad mundi accederet Serva- torem, iam per aliquod temporis spatium Iohannis Baptistæ videtur fuisse discipulus, aliàs Apostolis reliquis, vt constans fert antiquorum sententia, ætatis annis inferior. Christo præ cæteris dilectus accumbebat in sinu eius, cuius inde amicus fuit admissionis intimæ, cui quoque Iesus moriturus, ceu filio, matrem suam commendavit. Ob doctrinæ de Christo, sermone Dei Patris, sublimitatem, etiam *Theologum* cum fuisse nuncupatum, Apocalypseos ostendit inscriptio. Cælibemne, vti quidem cum multis aliis *Hieronymo, Epiphano,* & inprimis *Ambrosio Comm. in 2. Cor. 11. T. 5.* visum; duxerit vitam, an potius matrimonio fuerit innexus, quod ex *1. Cor. IX, 5.* colligunt alii, *Bona ventura* ipso perhibente, Iohannem in nuptiis Canæ Galilææ celebratis fuisse sponsum, pro- lixiorem vix meretur quæstionem. In Provinciarum orbis per Apostolos in- stituta sortitione ei obtigisse Asiam ex Origene memorat *Eusebius L. 3. c. 1.* vbi etiam, præsertim Ephesi, muneris tui partes summa cura & diligentia Aposto- lica adimplevit. Hostium suorum calumniis apud Asiæ præsidem delatum, in vincula coniectum, Romam missum, ibidem à Cæsare Domitiano, causâ nondum excusâ, ad oleum fervens damnatum, ex eodem vero puriorem & vegetiorem, quam intravit, exivisse, ex *Tertulliano Hieronymus adversus Iovi- nianum lib. 1.* exponit. *Johannes Marius Crescimbenus in Historia Templi S. Joha- nis ante Portam Latinam, ad Clementem XI. Pont. Max.* lingua Italica scripta annoque 1716. Romæ vulgata, *Lib. 1. cap. 4. p. 39.* disquirat, num Iohannes sup- plicium modo nominatum Romæ an Ephesi potius sustinuerit, ad quam po- steriorem opinionem *Abdiæ Babylonii* & quorundam ita dictorum Passiona- riorum inclinat sententiæ; at Crescimbenus, ob *veritas* Abdiæ nulli non no- tam, Pseudo-Prochorum tanquam certiorum ducem & post hunc *Tertullia- num, Hieronymum, Adonem, Usuardum, Baronium* tanquam à fabularum con- tagio, (vt quidem dictus autor putat) omnino puros secutus, Romam elegit. C. 6. ipsum afflictionis locum perquirat, & adversus multorum de eo concerta- tiones statuit, martyrii locum, sub Cœliolo parte montis Cœlii ante portam Lati- nam certo quærendum esse Atq; id ipsum divino contigisse fato putat, cum enim in monte Cœlio extaret conspicua Dianæ ædes, cuius apud Ephesios templum Iohannes destruxerat, Domitianum consulto statuisse putat, vt Apostolus in
illius

illius Deæ conspectu cruciatus ferret, quam tanto alibi affecisset damno; quasi vero illa Ephesina destructio certa, aut non integrum apostolo fuerit, eadem arte, qua Ephesi fuerat vsus, Dianam Romæ cultam subvertere. *Cap. 8.* disputat, intra an extra Romam Sanctus Evangelista fuerit coctus, & præeuntibus *Nardino, Vacca, Minutolo*, id extra portam esse factum adstruit, sed iuxta monet, portam, eo quo Johannes aestuabat tempore, non Latinam sed Capenam esse dictam. *Cap. 9.* vâs illud explorat, quod elixationi Johanneæ adhibitum fuit *doli*que loco *solum* substituendum esse censet. *Cap. 10.* capillos Evangelistæ resectos ideo putat, quod Domitianus artem sub iis magicam latere suspicaretur. Post feliciter superatum illud in oleo igneo discrimen Româ Iohannes in Insulam, Pathmos dictam, sive à Domitiano, vti *Eusebius*, sive à Nerva, vti *Tertullianus*, sive à Trajano, vti *Theophylactus* referunt, relegatus, ad metalla scilicet, vti notat *Victorinus*, damnatus, ac ex ea etiam liberatus est. Interfecto nimirum Domitiano rediit Ephesum Ann. Chr. XCVII vbi vt & in regionibus vicinis reliquo vitæ transacto An. Chr. C. Trajani III. iuxta *Eusebium* & *Hieronymum*, anno vno aut altero centenario maior, (quamvis *Chrysostronus* & *Dorotheus* An. 120. cum obiisse dicant) quod mortale habebat, posuit. Mortem illum non gustaturum, donec iterum Dominus iudicaturus veniat, falso & incepte quidam olim ex Joh XXI. 22. collegerunt, cum ibidem Christus, vti quoque *Cyrillus Cap. 66.* docet, nil aliud innuere voluerit, quam curiosum nimis esse Petrum, in aliorum facta inquirentem; neque ad illum pertinere vel scire, vel curare, quosque dilectos suos velit vivere Dominus, quoniam tempora & opportunitates eorum Pater in sua posuerit potestate. De Iohannis mortē sequentia prodidit *Nicephorus Hist. Eccles. Lib. 11. c. 42.* hisce verbis: *Cum Iohannes dudum transitionem suam ad Deum, diemque* ☩ *horam ejus prævidisset, presbyteris ministrisque ecclesie* ☩ *præterea quicumque flagranti essent fide, fratribus assumptis, extra Ephesiorum urbem progreditur,* ☩ *cum eis in vicinum quendam tumulum, quo frequenter ire precationi operam daturus solebat, conscendit, ibi vehementius orans ecclesias Deo commendat; mox sarculis quibusdam* ☩ *ligonibus celeriter sepulchrum sibi fodi præcipit: deinde eos, qui tum aderant, arcanis de Deo verbis* ☩ *præceptis optimis de fide, spe* ☩ *potissimum dilectione (quippe dilectus ipse) erudit, ☩ corda eorum confirmans, Seruatori verbo commendat. Postremoque illis in Domino salvere* ☩ *valere iussis, ubi se crucis signo communisset, in monumentum descendit, operculumque ei imponere,* ☩ *id firmitus communit, denique reverti eos postea sepulchrum aperire, diligenterque perspicere mandat. Hoc modo, cum ille, vt vestibus sepulchralibus amictus erat, in fossam descendisset, seque ad obitum composuisset, statim eo, qui iussis debetur, sopitur somno. Et paulo post addit Nicephorus: porro die sequenti quibus id commissum fuerat, ita ut præceptum acceperant, ad monumentum venierunt, operculoque eius arulso, nihil ibi aliudquam sepulchralia lintea reppererunt Eiusdem furfuris fabula est, quam Augustinus habet Tract. 124. in Ioh. 6. 21 Tom. 9. editio nis Parisiensis, vbi scribit: Qui non credit, Iohannem esse mortuum, asserat illum vivere, atque in illo sepulchro ejus, quod est apud Ephesum, dormire cum potius quam mortuum jacere contendat. Assumat in argumentum, quod illic terra sensim scater,*

&c

PA II: 648

X 339 5082

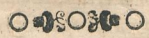
V
D
18

¶ quasi exullire perhibetur, atque hoc eius anhelitu ferisive constanter sive pertinaciter asseveret Fuisse vero Augustinum ipsum huic sententiæ addictum, patet ex verbis sequentibus, quando inquit: Huic opinioni supervacaneum puto relatuari. Viderint enim, qui locum sciunt, utrum hoc ibi faciat vel patiat terra, quod dicitur, quia & revera non à levibus hominibus id audivimus. Interim cedamus Opinioni, quam certis documentis refellere non valemus. Hæc de S. Johannis morte afferunt & Nicephorus & Augustinus; illius quidem commentum refutatione non indiget, quippe quod nulla Patrum auctoritate confirmatur, & Augustinus l.c. iam suo tempore fatetur, traditionem hanc ex scripturis apocryphis fuisse desumptam; huius vero *Toletus Com. in iob. p. 575.* Hippolyto adscribit, qui eius in oratione de consummatione mundi & Antichristo ac secundo Domini adventu meminerit. Sed ab eruditissimis iam dudum evictum est, hunc factum non esse Hippolyti. Quisquilias tricasque & quicquid vilis istis, exaudire quem non piget, de Iohannis reliquiis percipiat ista: In monasterio quodam insulæ Pathimos, teste *Bellonio Observo L. 2. c. 11.* hodieque aservatur, & daveris cuiusdam manus, cui unguis resecti subinde succrescunt, quam Græci D. Iohannis manum esse asserunt, qua Apocalypsin conscripserit. Supra allegatus *Creseimbeneus* memorati Scripti *Libro 2. Cap. 9.* in scenam producit *Dotum* è Sacello S. Iohannis; *Catsnam* è Templo ad Portam Latinam; *Ampullam Mame* è sepulchro manantis; *Tunicam*, quam insigni cura sibi comparavit *Gregorius M.* Et hæc de IOHANNE scripta sunt EVANGELISTA; de IOHANNE BAPTISTA, cuius festum annum proxime instat, publice dicent nonnulli fidei meæ creditorum, iique notæ optimæ, & quidem de memorati Sancti acturus est

Dignitate ac Laudibus Günther Adam Perlig / Merseburgensis, Prologi simul partes tueri conaturus.

- Vivo Ortu Johann Heinrich Wenzel / Seyda-Misnicus.*
- Vita in deserto Johann Christian Wille/Krumpa-Misnicus.*
- Cibo in solitudine Gottlieb Hoppe, Strela-Silesius, rhythmis germanicis.*
- Vestibus Johann Friedrich Apffel, Martisburgensis, elegis latinis.*
- Modo concionandi Heinrich Gebhard Sturm, Schkeudition-Misnicus.*
- Carcere & Supplicio Johann Christoph Reinhardt / Schkeuditionensis.*
- Reliquiis Johann Heinrich Jochtmann, Merseburgensis, Epilogi simul munus sustententur.*

E quibus oratoribus novellis *Wenzel / Hoppe & Reinhardt*, dictis dicendis ludo nostro vltimum dicent vale, in Academiam abituri, quorum cæptis honestissimum Numen benignissime annuat. Nullus plane dubito, quin adfuturi sint Patroni & Fautores, gratiosa benevolaque sua auscultatione Iuvenibus peroraturis addentes calcar, meumque cum illorum novis beneficiorum speciminibus obstringentes animum.

MO.

2.K.
124
36

Hi
648

De Johanne Apostulo et Evangelista

Q. D. B. V.
 QVAEDAM
 DE
 HANNE
 APTISTA
 MOMENTA
 ACTV
 QVODAM
 ORIO-POETICO
 IN
 GIO MERSEBURGENSI
 MDCCXXVI. DIE XX. JVNII
 RA II. POMERIDIANA
 VBLICE EXPENDENTVR,
 AD QVOD
 ETI ATHENÆI INSPECTORES,
 NOS ATQVE FAVTORES,
 QVO DE CET,
 CVLTV ET RITV
 INVITAT
 MANN VHSE, RECTOR.

39.

